

## KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	0212.3.WZO1.9.HD	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	<i>Historia designu</i> <i>History of Design</i>
	angielskim	

### 1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Wzornictwo
1.2. Forma studiów	Studia stacjonarne
1.3. Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia, licencjackie
1.4. Profil studiów*	Praktyczny
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr Maciej Zdanowicz
1.6. Kontakt	<a href="mailto:maciej.zdanowicz@ujk.edu.pl">maciej.zdanowicz@ujk.edu.pl</a>

### 2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne*	brak

### 3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1 Forma zajęć		Wykład
3.2 Miejsce realizacji zajęć		Salę dydaktyczne ISW
3.3 Forma zaliczenia zajęć		Egzamin w semestrze 4
3.4 Metody dydaktyczne		Wykład, prezentacja multimedialna, interpretacja dzieł sztuki i tekstów źródłowych
3.5 Wykaz literatury	podstawowa	1. Lakshmi Bhaskaran, <i>Design XX wieku: główne nurty i style we współczesnym designie</i> , Warszawa 2006 2. Charlotte Fiell, <i>Design: historia projektowania</i> , Warszawa 2015 3. <i>Phaidon Design Classics</i> , t. 1-3, London/New York 2006 4. Marcin Wicha, <i>Jak przestałem kochać design</i> , Kraków 2015 Andrzej Szczerski,
	uzupełniająca	1. <i>Design Issues: History, Theory, Criticism</i> , Chicago 1984 2. Naylor Gilian, <i>Bauhaus</i> , Warszawa 1977 3. Janusz Kęmbłowski, <i>Dzieje sztuki polskiej: panorama zjawisk od zarania do współczesności</i> , Warszawa 1987 4. Magdalena Piłat-Borcuch, <i>Socjologia designu</i> , Warszawa 2018 5. Henry de Morant, <i>Historia sztuki zdobniczej od pradziejów do współczesności</i> , Warszawa 1983 6. Herbert Read, <i>Sztuka a przemysł: zasady wzornictwa przemysłowego</i> , Warszawa 1964 7. Wanda Telakowska, <i>Problemy wzornictwa przemysłowego</i> , Warszawa 1966

#### 4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

##### 4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

###### WIEDZA

C1. Ukazanie zasadniczych problemów historii wzornictwa w ujęciu chronologicznym

C2. Ukazanie współzależności pomiędzy wzornictwem i towarzyszącą mu teorią historii sztuki i architektury

C3. Ukazanie znaczenia historii wzornictwa dla współczesnej twórczości projektowej.

###### UMIEJĘTNOŚCI

C6. Kształcenie umiejętności rozumienia i interpretacji obiektów sztuki projektowej

###### KOMPETENCJE SPOŁECZNE

C7. Przygotowanie do samodzielnego zbierania i integrowania źródeł wiedzy teoretycznej z obszaru wzornictwa, niezbędnej w pracy projektanta

##### 4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Początki wzornictwa - znaczenie myśli Johna Ruskina. Ruch Arts and Crafts. Działalność Warsztatów Wiedeńskich i art-deco. Działalność Warsztatów Monachijskich. Art Nouveau. Projektowanie secesyjne na przeł. XIX i XX w. Działalność Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana i Warsztatów Krakowskich. Styl zakopiański i poszukiwanie stylu narodowego w polskiej sztuce stosowanej dwudziestolecia międzywojennego (Spółdzielnia Artystów "Ład", Stowarzyszenie Artystów Polskich "Rytm". Styl Art Deco (1910-1940) w sztukach stosowanych. Tendencje konstruktywistyczne we wzornictwie i architekturze w XX i XXI w.: działalność Wchutiemasu, Bauhausu, Ulm School of Design, ugrupowań De Stijl, Praesens. Niemiecki funkcjonalizm – Dieter Rams i jego działalność projektowa dla Brauna. Late Modern, Swiss Tyle i Flat Style w komunikacji wizualnej. Wzornictwo amerykańskie i streamline. Działalność projektowa i teoretyczna Henriego Dreyfuss'a. Wzornictwo skandynawskie I i II poł. XX w. Wystawa sztokholmska w 1930 r. i działalność Josefa Franka jako punkt wyjścia do wykształcenia się swoistego stylu dizajnu skandynawskiego. Pop-art i jego wpływ na wzornictwo współczesne w Stanach Zjednoczonych i Europie. Postmodernizm jako odwrót od estetyki funkcjonalizmu. Działalność grupy Memphis, Ettore Sottsass, Phillipa Starka. Wzornictwo i globalizacja – sztuka projektowania w służbie międzynarodowych korporacji z Azji, Europy i Ameryki od lat 90tych XX w. do czasów aktualnych. Minimalizm we wzornictwie przemysłowym i komunikacji wizualnej z uwzględnieniem wpływów estetyki japońskiej, tendencji modernistycznych I poł. XX w. Tendencje dekonstruktywistyczne we wzornictwie II poł. XX w. i XXI w. Nowe perspektywy wzornictwa.

##### 4.3. Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie <b>WIEDZY</b> :		
W01	Zna i rozumie podstawowe problemy wzornictwa w ujęciu historycznym oraz publikacje związane z tymi problemami.	WZO1P_W02 WZO1P_W03 WZO1P_W06
W02	Wykazuje się znajomością pojęć, ruchów, stylów i tradycji projektowych w sztuce.	
w zakresie <b>UMIEJĘTNOŚCI</b> :		
U01	Prawidłowo posługuje się pojęciami z historii wzornictwa, potrafi interpretować dzieła sztuki projektowej i wypowiedzieć się na ich temat w mowie i w piśmie wykorzystując teksty źródłowe i opracowania.	WZO1P_U09
U02	Rozwija humanistyczną potrzebę rozumiejącego obcowania z dawną kulturą i wzornictwem.	
w zakresie <b>KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH</b> :		
K01	Potrafi znaleźć niezbędne źródła i informacje na temat historii wzornictwa i wykorzystać je we własnej twórczości projektowej.	WZO1P_K01 WZO1P_K04
K02	Potrafi myśleć o własnej twórczości projektowej w kategoriach krytycznych, etycznych i społecznych.	

#### 4.4 Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin pisemny*			Kolokwium*			Projekt*			Aktywność na zajęciach*			Praca własna*			Praca w grupie*			Inne (jakie?)*		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...
W01	+			+																	
W02	+			+																	
U01	+			+																	
U02	+			+																	
K01	+			+																	
K02	+			+																	

\*niepotrzebne usunąć

#### 4.5 Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	Student wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie objętym nauczaniem przedmiotu "Historia wzornictwa" w stopniu podstawowym (50-60 % punktów z kolokwiów i egzaminu pisemnego)
	3,5	Student wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie objętym nauczaniem przedmiotu "Historia wzornictwa" w stopniu więcej niż podstawowym (60-70 % punktów z kolokwiów i egzaminu pisemnego)
	4	Student wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie objętym nauczaniem przedmiotu "Historia wzornictwa" w stopniu dobrym (70-80 % punktów z kolokwiów i egzaminu pisemnego)
	4,5	Student wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie objętym nauczaniem przedmiotu "Historia wzornictwa" w stopniu więcej niż dobrym (80-90 % punktów z kolokwiów i egzaminu pisemnego)
	5	Student wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie objętym nauczaniem przedmiotu "Historia wzornictwa" w stopniu bardzo dobrym (90-100 % punktów z kolokwiów i egzaminu pisemnego)

#### 5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	48	
Udział w wykładach*	30	
Udział w ćwiczeniach*	16	

<i>Udział w egzaminie/kolokwium zaliczeniowym*</i>	2	
<i>SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/</i>	52	
<i>Przygotowanie do ćwiczeń *</i>	25	
<i>Przygotowanie do egzaminu/kolokwium*</i>	27	
<b>ŁĄCZNA LICZBA GODZIN</b>	<b>100</b>	
<b>PUNKTY ECTS za przedmiot</b>	<b>4</b>	

*\*niepotrzebne usunąć*